

ковчегъ; защо-то небе-то си разграца сега пазъ-вѣ-тъ, да прѣеме родителкѣ-тъ на оногова, който нигдѣ не може да са вмѣсти, и земля-та, като враца на небо-то благословъ-а, който е даденъ, украшава са съ хубость.“

Както що въ Иерусалимъ само нѣколко рас-крачи има отъ гробъ-а на майка-та божіа въ пла-чевнѣ-тъ долиня до мѣсто-то, гдѣ-то са родила въ градъ-а на врата-та гетсиманійски, тѣй и въ празнаваніе-то църковно споманъ-а за нейнѣ-тъ смъртъ само нѣколко дена е отдѣленъ отъ спо-манъ-а за нейно-то рожденіе, кое-то е донесло спа-сеніе свѣтъ, защо-то както дѣховни-тѣ пѣсни дѣ-матъ: „се, що е небесно, сега са радва, а съ него празнѣва и чловѣческій родъ и въ тишинѣ са ве-селятъ сички-тѣ пророцы, защо-то сега са ражда онаа, коя-то съ тѣ въ старо време видѣли въ образъ на кѣпина, облакъ, врата, престолъ и го-лѣма гора.“

На утрѣнный-а канонъ саставени съ въ сла-вѣ богородичнѣ сички тѣзи пророчества, кои-то съ са навършили съ нейно-то рожденіе:

„Сега Богъ, който почива на умны-тѣ ангел-ски престолы, приготви си на земли-тъ свѣтъ престолъ; който утвърди съ премѣдрость небеса-та, заради любовь-тъ къмъ чловѣцы-тѣ создаде небе съ дѣшъ, защо-то направи, та намъ отъ не-родный коренъ нарасти животна градина, негова-та майка и пр.“